

ΤΟ ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

-Πήρα αφορμή για το κείμενο αυτό, από το δημοσίευμα του άξιου Έλληνα πατριώτη, που είναι γεμάτος Ελλάδα και πίστη, για να προσθέσω και εγώ τις δικές μου ανησυχίες για την Παιδεία των νέων μας. Ο ακρίτας Δάσκαλος κ. Δημήτριος Νατσιός στο δημοσίευμα του! “ Με τέτοια σχολικά κείμενα γιατί να υπερασπιστούμε την Πατρίδα”, επισημαίνει συγκεκριμένα, στα διάφορα βιβλία των Σχολείων μας, τις σοβαρές επεμβάσεις των εθνομηδενιστών του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίες ροκανίζουν την ψυχή του Λαού μας.

-Το Δράμα της παιδείας μας, που επικαλούμαι από μία άλλη πλευρά και ανησυχώ, δεν είναι η εικόνα των φοιτητών ακόμη και μαθητών στους δρόμους της Αθήνας. Το Δράμα της εικόνας δημιουργείται όταν οι οποιεσδήποτε φοιτητικές διαμαρτυρίες, δημιουργούν συνοδοιπορία φοιτητών και κουκουλοφόρων και από την άλλη πλευρά, η αντεθνική, αντιπατριωτική και σκόπιμα ανιστόρητη συμπεριφορά και προσπάθεια αλλοιώσεως και ελαχιστοποίησεως των Ηρωικών Αγώνων του Έθνους, από τους εκάστοτε συμβούλους του Υπουργείου Παιδείας, **που δυστυχώς δεν αφήνουν τίποτε όρθιο.**

-Οι Μόνοι από αυτή την συνοδοιπορία, που έχουν ευαισθησίες και δεν έχουν στους αγώνες τους κίνητρα ιδιοτελή είναι οι φοιτητές.

-Επομένως, ας αφήσουμε τους νέους μας να 'ναι αυτοί που είναι, με την ζωντάνια, τον ενθουσιασμό, τις ευαισθησίες και τους αγώνες τους, ανεξάρτητα εάν οι λόγοι που τροφοδοτούν τις αντιδράσεις είναι ορθοί ή εσφαλμένοι και ας επισημάνουμε την ουσία του προβλήματος, προτού είναι πολύ αργά. Είναι πολλά τα αίτια, εδώ και τριάντα και πλέον χρόνια, που έφεραν την παιδεία μας σ' αυτήν την κατάσταση, τα οποία στην παρούσα στοιχειωδώς επισημαίνω.

-ΠΡΩΤΟΝ: Οι ριζοσπαστικές αλλαγές που εισήχθησαν στην παιδεία με τον νόμο πλαίσιο το 1982. Όπως! η κατάργηση της έδρας στα Πανεπιστήμια, η συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα Διοικήσεως κ.λπ. Συμπεραμαρτούσης και της μαγικής λέξεως «εκδημοκρατισμός της ανωτάτης παιδείας», αυτομάτως αποδυναμώθηκε και απομονώθηκε κάθε αντίδραση των τότε και μετέπειτα υγιώς σκεπτομένων Πανεπιστημιακών Κύκλων. Οι πρωτομάστοροι των αλλαγών αυτών έτσι, επέτυχαν χωρίς πλέον να υπάρχει διαμαρτυρία, να εγκλωβιστεί και να αιχμαλωτισθεί η **Εθνική μας παιδεία σε κομματικά πλέον προστάγματα.**

-ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Στην παιδεία υπήρχε κάποτε **Ιεραρχία**, Γυμνασιάρχης, Διευθυντής, Γενικός Διευθυντής, Επιθεωρητής, Γενικός Επιθεωρητής κλπ. που έχαιραν σεβασμού μακριά από την κομματική σαπίλα και ο κάθε ένας από αυτούς είχε υποχρεώσεις και δικαιώματα. Έως τότε, η εκπαίδευση ήταν αυτοδιοίκητη είχε την Ιεραρχία, χωρίς δυνατότητα κομματικής ή και πολιτικής επέμβασης. Έτσι υπήρχαν προοπτικές στον εκπαιδευτικό Κλάδο, ο νεοδιοριζόμενος καθηγητής ή δάσκαλος, με την προσπάθειά του και τις επιδόσεις του, να φθάσει από Γυμνασιάρχης μέχρι Γενικός Επιθεωρητής. Στην συνέχεια και συγκεκριμένα μετά την μεταπολίτευση, ήταν λίαν κατάλληλο το κλίμα, ήλθαν κάποιοι νεοφώτιστοι, αυτοαποκαλούμενοι προοδευτικοί και διέλυσαν αυτόν τον ιστό λειτουργίας της παιδείας. Και! φθάσαμε στο σημείο, τα μεν καθήκοντα του Γυμνασιάρχη να είναι σχεδόν χωρίς δικαιώματα και υποχρεώσεις, χωρίς δυνατότητα και ενδιαφέρον για τον ουσιαστικό Ρόλο του τίτλου του, αλλά απλή Αγγαρεία. **Τους δε εκπαιδευτικούς γενικά που είναι οι πλέον σοβαροί, για το μέλλον ενός έθνους, λειτουργοί της Πατρίδος μας, το άθλιο πολιτικό-κομματικό σύστημα, που αλλοτρίωσε την παιδεία, τους υποβάθμισε από λειτουργούς τους πνεύματος, σε απλούς Δημόσιους Υπαλλήλους, χωρίς ενδιαφέρον και χωρίς προοπτικές για κάτι καλύτερο.**

ΤΡΙΤΟΝ: Ο Συνδικαλισμός στην Παιδεία που έφθασε και μέχρι τα **Δημοτικά Σχολεία**. Οι Μαθητές, όχι αυθόρμητα, αλλά δια των κατευθυνόμενων κινητοποιήσεων από ινστρουχτορες πολιτικών κομμάτων, να προβαίνουν σε κάθε μορφή Παραβάσεων (κλείσιμο Σχολείων, αποχή από τα μαθήματα, συμμετοχή σε άναρχο-πορείες (Μαθητές, αναρχικοί, κουκουλόφοροι, ακόμη και αλλοδαποί), να διεκδικούν τα δικαιώματά των και ν' απαιτούν την παιδεία όπως αυτοί την θέλουν. **Το Ανήθικο στην περίπτωση αυτή είναι, οι Ινστρουχτορες του Κομματικού Συνδικαλι-**

σμού στην προσπάθειά των να δημιουργήσουν κομματικό Στρατό και στον χώρο της Παιδείας, εκμεταλλευόμενοι την τόλμη, το θάρρος και την ορμή της νιότης των, τους παρασύρουν σε παράτολμες περιπέτειες, οπωσδήποτε όμως, εις βάρος της Ελληνικής Παιδείας, των ίδιων των μαθητών και κατ' επέκταση του Ελληνικού Έθνους. Πρόεδρος Συνδικαλιστικού οργάνου της παιδείας στο παρελθόν ανέφερε: «...Δεν είναι κακό να κινητοποιούνται τα παιδιά, διότι είναι και μια άσκηση, για να τους προετοιμάζει να γίνουν καλοί και ενεργοί πολίτες...» χωρίς βέβαια να μας πει, πώς με τέτοιες συμπεριφορές γίνονται καλοί και ενεργοί πολίτες, ακόμη να μας πει, εμείς οι παλαιότεροι χωρίς συνδικαλισμό δεν γίναμε καλοί και ενεργοί πολίτες; Δηλαδή! αυτός που έκτισε την πόρτα του Πρύτανη, είναι ο καλός και ενεργός πολίτης που επιθυμεί; Αυτοί που πετάξανε τα σκουπίδια επάνω στο τραπέζι του Πρύτανη, είναι οι καλοί και ενεργοί πολίτες; Αυτοί που δέρνανε τους συμμαθητές των, επειδή ήθελαν να κάνουν μάθημα είναι οι καλοί και ενεργοί πολίτες;

-ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Το βασικό όμως πρόβλημα του Ελληνικού Έθνους εις ότι αφορά την παιδεία των νέων μας, είναι αυτό το ίδιο το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η συγκρότηση του οποίου τα τελευταία 30-40 χρόνια, συμπτωματικά, κακή τη μοίρα ή σκόπιμα, δεν ξέρω, δεν μπορώ να το καταλάβω, όχι μόνο αδυνατεί ν' ανταπεξέλθει στο ρόλο και την αποστολή του Υπουργείου, αλλά αντίθετα καταβάλλει κάθε προσπάθεια αφελληνισμού και αποχριστιανοποίησης της παιδείας. Σήμερα! η συγκρότηση της Ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και των συμβούλων της [ΣΥΡΙΖΑ] δεν έχει ταίρι. Κατά την ταπεινή μου γνώμη και με την αριστερή ιδεοληψία της Κυβέρνησης αυτής, δίδεται πλέον η χαριστική βολή στην Ελληνική Εθνική Παιδεία μας, με την τελευταία μεταρρυθμιστική προσπάθεια των ινστρουχτόρων αυτής.

- Η ευθύνη, κατά ένα μεγάλο μέρος, για την απαξίωση της Ελληνικής Εθνικής μας παιδείας, βαραίνει εξ ολοκλήρου, την Πολιτεία (Υπουργείο Παιδείας), την εκπαιδευτική κοινότητα και τους Συλλόγους γονέων και κηδεμόνων.

- Διαβάζοντας τ' αναγνώσματα των σημερινών μαθητών μας, ενθουμούμαι τα δικά μας, τότε:

**«Σμίλεψε πάλι, δάσκαλε ψυχές
κί' ότι σ' απόμεινε ακόμη στη ζωή σου, μην τ' αρνηθείς.**

Θυσίαστο ως την στερνή πνοή σου...» (ΠΑΛΑΜΑΣ)

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ Η ΣΗΜΑΙΑ

**«Πάντα κι' όπου σ' αντικρίζω με λαχτάρα σταματώ
και περήφανα δακρύζω, ταπεινά σε χαιρετώ
Σε θωρώ κι' αναθαρρεύω και τα χέρια μου κτυπώ
σαν Αγία σε λατρεύω, σαν μητέρα σ' αγαπώ...» (ΠΟΛΕΜΗΣ).**

Οι Δάσκαλοι είχαν στοιχεία να διδάξουν Πατριωτισμό και οι Μαθητές είχαν πρότυπα να μιμηθούν.

- Εάν θέλουμε έστω και σήμερα, νέα γενεά αντάξια της Ιστορίας μας, τότε πρέπει όλοι μας, πολύ περισσότερο οι εκάστοτε Ηγεσίες της Χώρας, να τηρήσουν την ρήση του ΙΣΟΚΡΑΤΗ από τα βάθη της Ιστορίας που σήμερα είναι τόσο επίκαιρη και αναγκαία: **«Να προτρέπουμε τους νέους προς την Αρετή, όχι μόνο με λόγια, αλλά και με παράδειγμα τις Πράξεις μας»**

-Τελειώνοντας θα ήθελα να επισημάνω στην νέα Κυβέρνηση, θα πρέπει σοβαρά να σκεφτεί, ποιους θα τοποθετήσει, Υπουργό Παιδείας και Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Διότι! Για να συνεχίσει να έχει η χώρα μας αξιόμαχο Στρατό, δεν φθάνει μόνο η Στρατιωτική εκπαίδευση, απαιτείται Ελληνοχριστιανική προπαρασκευή των νέων μας από το Δημοτικό σχολείο ακόμη. Οι Νέοι μας πρέπει να διδάσκονται την Ανδρεία, την Αριστεία, την προσπάθεια και τις αξίες του Έθνους μας, χωρίς να παραλείπουμε τα λάθη μας, ώστε να μην επαναληφθούν. Τέλος να διδάσκονται την αρχαία ρήση: **“Εν τη ενώσει η ισχύς”**, διότι όπου ήσαν οι Έλληνες ενωμένοι μεγαλούργησαν.

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**